

רמזים לכבוד סיום המחזור ה-13 של הדף היומי

מאת הרב יצחק גינזבורג

יש בפסוק 41 אותיות, ועל כן על פי חכמת המספרים הצורניים ניתן לציירו בצורת ההשראה של 5, כך:

בצורה זו אנו רואים שהראש תוך סוף של האותיות יוצרות את המלה אָנִי (אָנִי-אֶתָּה) והן מופיעות במלים אֶתָּה מִמֶּנִּי יִצְרוֹנִי שערכן עולה אָנִי (אותיות ראש-תוך-סוף של הפסוק) ועוד שאר האותיות ששוות 851. והנה, 851 ידוע כמכפלה של חֵיהַ פעמים יחִידָה, שני המקיפים של הנשמה וכן הביטוי "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה הוֹי" סגנון נבואותו באספקלריא מאירה של משה רבינו ע"ה. 851 גם שווה בַּעֲתָהּ אַחִישֵׁנָה כו'.

והנה, מעבר לקשר המספרי בין הפסוק ומספר ימי מחזור הדף היומי, הרי שהתלמוד רמזו בפסוק בצורה נוספת:

יש בפסוק רק 3 תבות ובהן מספר איזוגי של אותיות, ואלה הן: אֶתָּה רַחֲמִיךָ וְאַמְתָּךְ. האותיות באמצע התבות הן: ת מ מ וערכן שווה תַּלְמוּד!

והנה, 2711 דְּפִי תַלְמוּד שווה מה פעמים חֲכָמָה. והלוא התלמוד כולו, מרישא ועד גמירא, רומז לחכמה הקדומה של מעלה עליה נאמר, "נובלות חכמה של מעלה – תורה" (בראשית רבה מד, יז) ופנימיות החֲכָמָה היא כַּח מָה – מדת הבטול של משה רבינו ע"ה – והיא היא היראה עילאה הנצרכת כדי לבוא בשערי החכמה.

מעבר לשמחה הגדולה שעושים לגמרה של תורה, כשמסיימים לימוד שזכינו לעסוק בו לאורך ימים ושנים טובות, הרי שכל אחד מתעניין כמה ימים (וממילא כמה דפים) למדנו. המספר המקובל בקרב הלומדים הוא 2711.

הנה, יש פסוק אחד בתהלים שערכו שווה למספר זה והוא, "אֶתָּה הוֹי לֹא תִכְלָא רַחֲמִיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוֹנִי" (מ, יב). נתבונן בפסוק מיוחד זה הקשור לפיכך עם סיום הש"ס. יש בפסוק 10 תבות, ועל כן ניתן לציירו (על פי חכמת המספרים הצורניים במתמטיקה) בצורת המשולש של 4, דהיינו:

אתה			
לא		הוי'	
תכלא	רחמיך	ממני	
חסדך	ואמתך	תמיד	יצרוני

המלים שבפנות המשולש אֶתָּה חֶסֶדְךָ יִצְרוֹנִי עולות 864 שהוא 2 פעמים שתי המלים הראשונות של הפסוק, אֶתָּה הוֹי שערכן לפיכך הוא 432 או יִרְאֶה יִרְאֶה או עֵדֶן נֶהָר גֵּן. והנה, הביטוי "אֶתָּה הוֹי" מופיע בדיוק הוֹי (26) פעמים בכל התנ"ך כולו (וזו כוונה טובה לכוון בכל פעם שאומרים ברכה, "ברוך אתה הוֹי"). ממילא, סכום כל 26 ההופעות של הביטוי שווה 13 פעמים 864 שהוא טָל (שווה הוֹי אֶחָד) פעמים 288 וכן 78 פעמים 144. הוא המשולש של 12 (דהיינו סכום המספרים מִי עד 12) ואילו 144 הוא הרבוע של 12! במספרים צורניים, מספרי בית הם סכום של משולש ורבוע של אותו מ, ועל כן ערך כל ההופעות של "אֶתָּה הוֹי" בתנ"ך הוא מספר הבית של 12.